

K·MEO

JUNTS-TOUR

Campanya de Junts per la Catalunya nord

Fa ja més d'un any que vaig abandonar la redacció de Karlitus. La raó va ser una maternitat doble amb permís de maternitat doble que vaig aprofitar per exiliar-me una estona a la Catalunya Nord... i m'hi he quedat.

Aquí feia un any que no passava res o sigui que impossible escriure una notícia més enllà de la temperatura a Perpinyà, però ara les coses han canviat. Junts està invertint a la Catalunya Nord. Política expansionista vaig preguntar-me? No. La campanya de Puigdemont.

Des que l'ex President (o President) va anunciar el seu retorn a la política activa catalana, la frontera amb França ha tornat a semblar la franja eròtica del setanta amb els Emmanuel i altres. Hi ha més matrícules espanyoles que franceses perquè el President (o ex) parla.

A micròfon tancat he parlat amb els assidus assistents als mítings de Puigdemont. Contents tots però cansats d'anar amunt i avall fins que la iniciativa catalana ha decidit inaugurar un càmping amb tots els serveis als voltants de Perpinyà. He visitat el Càmping, "Tornarem a fer la punyeta" es diu i és una preciositat. Piscina, sauna, menús de casa, cants folklòrics a la tarda i els diumenges, sardanes. El preu és reduït gràcies a la col·laboració de Junts amb la dreta francesa. D'aquesta manera els cent afiliats –la majoria jubilats– que van seguir a Puigdemont pel sud francès (Nord català) no cal que es traslladin cada setmana d'un país a l'altre. Pels que treballen durant la setmana, la iniciativa catalana ha inaugurat també una agència de viatges. "Tours d'anada

i tornada" s'anomena, directe de Barcelona al míting amb dues parades. Els preus són molt raonables –amb descompte si llogues tres viatges d'una sola vegada– i a cada autocar hi ha un animador de Junts que canta.

La majoria de seguidors tenen molta esperança amb el retorn del President però alguns –em sap greu dir-ho– ja s'han saltat un parell de compareixences del candidat i van buscant apartaments per les rodalies.

Aquesta peregrinació, he de confessar ha estat com tornar una mica a casa... però de moment no tornaré. Els nens estan bé, gràcies.

GARSA PROSTÀTICA

AGAFAR UN AVIÓ PER ANAR A TREBALLAR

Falten 136.000 habitatges a Catalunya

Més enllà de la crisi climàtica la pell de brau continua amb el seu mapa particular de desgràcies tradicionals. No sabem si els ibers, els fenicis o els romans, però algú va deixar anar un espermatozou que ens va fer genèticament desventurats. I encara ens dura. Quan no és un all és una ceba. Paret que trobem, paret en la que ens hi fotem de cap. La problemàtica nacional és tan fastuosa que per escollir un tema darrerament ja no repassem les notícies, senzillament ho fem a sorts. Aquesta setmana ha tocat l'habitatge que, per no desentonar en el panorama nacional està en crisi.

A Catalunya falten 136.000 habitatges. Probablement als estrangers i exiliats de llarga durada la notícia els sorprendrà. A veure, Catalunya no és el Japó. Aquí d'espai en queda. Encara més, aquí d'habitatges n'hi ha. Aleshores on rau el problema? Que un sostre surt car, només a l'abast de turistes i grans empresaris que asseguren a base de totxana el que no poden garantir amb els seus negocis. I els

habitatges que falten, els habitatges socials no es construeixen perquè no representen per les constructores un marge de benefici suficient.

La situació és bastant més injusta del que pot semblar a primera vista perquè aquesta manca de pisos a l'abast de les butxaques de la classe abans mitjana, obliga a situacions surrealistes i absolutament injustes. Per exemple, pels habitants de qualsevol poble mínimament turístic (amb església enfonsada, una font i dos arbres) que no poden pagar el lloguer –imposat per les immobiliàries– i han d'immigrar a la ciutat més propera. O vilatans que abans d'abandonar el seu bressol prefereixen aprofitar una vella

rulot per convertir-la en el seu refugi familiar. O casos ja inconstitucionals de professionals que han d'agafar cada dia un avió per treballar vuit hores i després tornar via aèria a casa. S'imaginem a algun propietari de tres-cents apartaments al Pirineu dormint en una rulot? Seria pura justícia divina.

Segle vint-i-u. Europa occidental. Democràcia consolidada (ja,ja,ja) i tan propers a l'esclavatge.